

Les copes i els gots

David Casellas i Gispert*

Segons el diccionari una *copa* és un «vas de beure amb peu» i un *got* és un «vas de vidre, de metall, etc., cilíndric, sense peu, que serveix per a beure». En canvi, un *vas* és un «recipient de metall, de terrissa, de vidre, de fusta, etc., especialment destinat a contenir un líquid». Per tant, veiem que *vas* és un mot genèric, un hiperònim, en relació a *copa* o *got* que són els hipònims, els mots de significat més específic. Per tant, quan parem taula, hi posarem gots i copes, car si hi posem *vasos* no sabrem amb exactitud què hi hem posat, que pot ser qualsevol tipus de recipient (gerros, cànirs, porrons, gots, copes...). Així, quan parlem de *vasos de beure* acostumem-nos a fer servir el mot més precís que distingeixi si es tracta d'un *got* o d'una *copa*.

També cal tenir en compte que quan parlem d'un arbre, pròpiament hem d'anomenar *capçada* al «conjunt de les branques d'un arbre des de l'enforcadura fins al cimall». Tenint un mot específic, no cal que fem servir com el castellà *copa*, si no és que volem remarcar-ne el sentit metafòric comparant l'arbre amb una copa, per la forma. En canvi, sí que és adequat parlar d'un *barret de copa*, o un *copalta*. També són *copes* els trofeus guanyats en una competició o el «coll de les cartes de jugar que duu dibuixades copes». Recordeu també que els gironins, en lloc d'*anar de copes* o a *fer un beure* anem a *fer el toc*.

*Filòleg, coordinador de la Comissió de Llengua de l'ADAC i membre de l'executiva de Plataforma per la Llengua. Publicat al *Butlletí de l'ADAC* (maig de 2024).